REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-313/2025-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu tog suda Dariju Partlu na prijedlog višeg sudskog savjetnika Domagoja Balentina, u pravnoj stvari tužitelja Dubravka Frigana iz Zagreba, Adamovec, Ulica Dragutina M. Domjanića 94, OIB: 08490551775, zastupanog po punomoćniku Šimi Bogoviću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Nastavni zavod za hitnu medicinu Grada Zagreba, Zagreb, Heinzelova 88, OIB: 44879111575, zastupanog po punomoćniku Marijanu Ruždjaku, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Ruždjak i partneri d.o.o., Zagreb, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 26. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Šime Bogovića, odvjetnika i punomoćnice tuženika Jasminke Dugandžije, odvjetnice, te presude javno objavljene dana 16. studenog 2026.,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Nastavni zavod za hitnu medicinu Grada Zagreba, Zagreb, Heinzelova 88, OIB: 44879111575, isplatiti tužitelju Dubravku Friganu iz Zagreba, Adamovec, Ulica Dragutina M. Domjanića 94, OIB: 08490551775, na ime razlike plaće ukupan iznos od 2.658,67 eura bruto, uvećano za zatezne kamate, izuzev zateznih kamata koje teku na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak sadržanih u zatraženoj bruto razlici plaće, koje teku:
- na iznos od 32,58 EUR od 16. veljače 2020. do isplate,
- na iznos od 23,59 EUR od 16. ožujka 2020. do isplate,
- na iznos od 36,33 EUR od 16. travnja 2020. do isplate,
- na iznos od 33,92 EUR od 16. svibnja 2020. do isplate,
- na iznos od 33,02 EUR od 16. lipnja 2020. do isplate,
- na iznos od 31,79 EUR od 16. srpnja 2020. do isplate,
- na iznos od 33,96 EUR od 16. kolovoza 2020. do isplate,
- na iznos od 35,58 EUR od 16. rujna 2020. do isplate,
- na iznos od 36,50 EUR od 16. listopada 2020. do isplate,
- na iznos od 38,76 EUR od 16. studenoga 2020. do isplate,
- na iznos od 28,68 EUR od 16. prosinca 2020. do isplate,
- na iznos od 19,95 EUR od 16. siječnja 2021. do isplate,
- na iznos od 37,30 EUR od 16. veljače 2021. do isplate,
- na iznos od 32,09 EUR od 16. ožujka 2021. do isplate,
- na iznos od 35,66 EUR od 16. travnja 2021. do isplate,

- na iznos od 37,28 EUR od 16. svibnja 2021. do isplate,
- na iznos od 35,85 EUR od 16. lipnja 2021. do isplate,
- na iznos od 37,97 EUR od 16. srpnja 2021. do isplate,
- na iznos od 35,81 EUR od 16. kolovoza 2021. do isplate,
- na iznos od 42,72 EUR od 16. rujna 2021. do isplate,
- na iznos od 35,77 EUR od 16. listopada 2021. do isplate,
- na iznos od 36,55 EUR od 16. studenoga 2021. do isplate,
- na iznos od 39,31 EUR od 16. prosinca 2021. do isplate,
- na iznos od 39,71 EUR od 16. siječnja 2022. do isplate,
- na iznos od 37,47 EUR od 16. veljače 2022. do isplate,
- na iznos od 39,82 EUR od 16. ožujka 2022. do isplate,
- na iznos od 38,77 EUR od 16. travnja 2022. do isplate,
- na iznos od 48,39 EUR od 16. svibnja 2022. do isplate,
- na iznos od 34,71 EUR od 16. lipnja 2022. do isplate,
- na iznos od 36,69 EUR od 16. srpnja 2022. do isplate,
- na iznos od 37,98 EUR od 16. kolovoza 2022. do isplate,
- na iznos od 32,45 EUR od 16. rujna 2022. do isplate,
- na iznos od 37,36 EUR od 16. listopada 2022. do isplate,
- na iznos od 40,17 EUR od 16. studenoga 2022. do isplate,
- na iznos od 35,93 EUR od 16. prosinca 2022. do isplate,
- na iznos od 42,25 EUR od 16. siječnja 2023. do isplate,
- na iznos od 44,88 EUR od 16. veljače 2023. do isplate,
- na iznos od 28,06 EUR od 16. ožujka 2023. do isplate,
- na iznos od 40,40 EUR od 16. travnja 2023. do isplate,
- na iznos od 36,65 EUR od 16. svibnja 2023. do isplate,
- na iznos od 43,28 EUR od 16. lipnja 2023. do isplate,
- na iznos od 39,62 EUR od 16. srpnja 2023. do isplate,
- na iznos od 44,48 EUR od 16. kolovoza 2023. do isplate,
- na iznos od 40,31 EUR od 16. rujna 2023. do isplate,
- na iznos od 41,65 EUR od 16. listopada 2023. do isplate,
- na iznos od 33,07 EUR od 16. studenoga 2023. do isplate,
- na iznos od 47,76 EUR od 16. prosinca 2023. do isplate,
- na iznos od 49,16 EUR od 16. siječnja 2024. do isplate,
- na iznos od 45,68 EUR od 16. veljače 2024. do isplate,
- na iznos od 46,88 EUR od 16. ožujka 2024. do isplate,
- na iznos od 68,92 EUR od 16. travnja 2024. do isplate,
- na iznos od 66,15 EUR od 16. svibnja 2024. do isplate,
- na iznos od 82,26 EUR od 16. lipnja 2024. do isplate,
- na iznos od 78,83 EUR od 16. srpnja 2024. do isplate,
- na iznos od 78,28 EUR od 16. kolovoza 2024. do isplate,
- na iznos od 75,95 EUR od 16. rujna 2024. do isplate,
- na iznos od 67,21 EUR od 16. listopada 2024. do isplate,
- na iznos od 58,34 EUR od 16. studenoga 2024. do isplate,
- na iznos od 70,42 EUR od 16. prosinca 2024. do isplate,
- na iznos od 64,32 EUR od 16. siječnja 2025. do isplate,
- na iznos od 73,44 EUR od 16. veljače 2025. do isplate,

i to po kamatnoj stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29.

prosinca 2023. po stopi, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku Nastavni zavod za hitnu medicinu Grada Zagreba, Zagreb, Heinzelova 88, OIB: 44879111575, naknaditi tužitelju Dubravku Friganu iz Zagreba, Adamovec, Ulica Dragutina M. Domjanića 94, OIB: 08490551775, trošak parničnog postupka u iznosu 1.850,00 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 16. studenog 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je u razdoblju od 1. siječnja 2020. pa do 31. siječnja 2025. bio zaposlenik kod tuženika na radnom mjestu vozača u djelatnosti hitne medicine. Tužitelj ističe da je on vozač vozila hitne pomoći, te je obvezan, prilikom preuzimanja smjene izvršiti primopredaju službe, a jednako tako je obvezan nakon završetka smjene ponovno izvršiti primopredaju službe, koja se sukladno organizaciji rada kod tuženika odvija u pravilu 30 minuta prije početka smjene odnosno 30 minuta nakon završetka smjene.

Svoj tužbeni zahtjev tužitelj temelji na odredbi čl. 28. st. 8. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj: 29/18, 16/19, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20, 3/23, 68/23, 35/24 – dalje: Kolektivni ugovor) kojim je propisano da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena. Isto tako, tužitelj ukazuje i na Zaključak broj 108. sa 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje kolektivnog ugovora održane 17. veljače 2023. iz kojeg slijedi da se radniku zaduženom za primopredaju službe, vrijeme primopredaje službe smatra radnim vremenom pri čemu vrijeme primopredaje službe, koje ne može biti duže od 30 minuta, mora biti evidentirano u evidenciji prisutnosti na radu. Ako temeljem takvog rada, radnik ostvari veći broj sati rada od redovnog mjesečnog fonda radnih sati, ti sati mu se obračunavaju kao prekovremeni rad. Sukladno navedenom Zaključku, tužitelj ističe da je notorno kako je, da bi primopredaja bila izvršena, potrebno da jedan radnik dođe ranije ili da jedan radnik ostaje kasnije kako bi se mogla obaviti primopredaja službe.

Unatoč činjenici što tužitelj dolazi ili 30 minuta prije početka radnog vremena ili odlazi s radnog mjesta 30 minuta nakon završetka radnog vremena, tuženik nije tužitelju obračunavao i isplaćivao plaću za rad koji je obavljao bilo 30 minuta prije početka radnog vremena bilo 30 minuta nakon završetka radnog vremena, a na što je bio obvezan sukladno citiranom Zaključku. Za svaki rad koji bi bio izvan okvira redovne satnice, tužitelju pripada osnovna plaća (sa svim pripadajućim dodacima) kao i

uvećanje sukladno čl. 49. Kolektivnog ugovora, s time da se posebno ukazuje kako se primopredaja službe koja se obavlja ima smatrati prekovremenim radom. Prema odredbi članka 49. stavka 9. Kolektivnog ugovora propisano je da se prekovremenim radom smatra svaki sat rada duži od predviđenog rada utvrđenog dnevnim rasporedom rada, kao i svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati.

Budući da tuženik nije tužitelju u vremenskom razdoblju od 1. siječnja 2020. do 31. siječnja 2025. niti obračunao niti isplatio sate rada koje je odradio, bilo dolazeći 30 minuta prije radnog vremena, bilo odlazeći 30 minuta nakon radnog vremena radi primopredaje službe, to tužitelj predmetnom tužbom potražuje isplatu odrađenih sati u ovom postupku. S obzirom da je tuženik tužitelju pogrešno obračunao i isplatio plaću po navedenoj osnovi, posljedično tome pogrešno je obračunao i isplatio naknade plaće za vrijeme korištenija godišnjih odmora i naknadu plaće zbog privremene nesposobnosti za rad. Na manje obračunate iznose plaće i naknade plaće, tužitelj potražuje i zatezne kamate koje teku od 15. dana idućeg mjeseca u odnosu na mjesec za koji mu je isplaćena umanjena plaća.

Nakon provedenog financijskog vještačenja, prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu tužitelj predlaže sudu naložiti tuženiku isplatu iznosa 2.658,67 eura bruto sa zateznim kamama, te potražuje parnični trošak sa zateznim kamatama od presuđenja do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava pravnu osnovu tužbenog zahtjeva navodeći da tužitelj svoj tužbeni zahtjev temelji na odredbi članka 28. stavka 8. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja kojom je propisano da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno 30 minuta nakon početka radnog vremena. Tuženik nadalje ističe da Zaključak broj 108 na kojeg ukazuje tužitelj ne regulira ključno pitanje bitno za utvrđenje osnovanosti tužbenog zahtjeva u ovom sporu. Ključno pitanje za ovaj spor predstavlja pitanje postoji li primopredaja u zavodima za hitnu medicinu, odnosno obuhvaća li primopredaja primjerice zaduživanje i provjeru medicinske opreme, pregled vozila i druge oblike pripreme za rad. U odnosu na pitanje sadržaja primopredaje službe, tuženik ukazuje da je Zajedničko povjerenstvo za tumačenje kolektivnog ugovora donijelo Zaključak broj 115 dana 30. siječnja 2023 u kojem stoji da priprema za rad u vidu zaduživanja i provjere medicinske opreme, pregled vozila i drugi oblici pripreme za rad nisu primopredaja u smislu čl. 28. st. 8. i st. 9. Kolektivnog ugovora.

Nadalje, tuženik u odgovoru na tužbu ukazuje na sudsku praksu i to stajalište Vrhovnog suda RH kojim je zauzet stav da je sud u primjeni Kolektivnog ugovora vezan tumačenjima zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora, te da su se ugovorne strane dužne pridržavati tumačenja odredaba kolektivnog ugovora od strane zajedničke komisije. Primjenjujući zaključak broj 115 Zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora od 30. siječnja 2023., tuženik ističe da iz navedenog jasno proizlazi da se pripremne radnje koje se obavljaju prilikom preuzimanja službe od strane tima sanitetskog prijevoza (vozač i medicinski tehničar), te timova hitne medicinske pomoći (vozač, medicinski tehničar, liječnik) ne spadaju pod pojam primopredaje službe u smislu odredbe čl. 28. st. 8. i st. 9. Kolektivnog ugovora.

Tijekom postupka, u odnosu na navode tužitelja u pogledu primopredaje službe, tuženik je ukazivao da se primopredaja službe obavlja unutar radnog vremena, a da puno radno vrijeme iznosi 40 sati tjedno. Prema tome, očito je da se u konkretnom slučaju ne radi ni o kakvom obavljanju prekovremenog rada. Naime, da bi se radilo o prekovremenom radu mora postojati slučaj više sile, izvanrednog povećanja opsega

posla ili neki drugi slučaj prijeke potrebe, te pisani zahtjev poslodavca. U konkretnom slučaju nije ispunjen niti jedan od navedenih preduvjeta za postojanje prekovremenog rada, uslijed čega je tužbeni zahtjev potpuno neosnovan.

Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže da sud odbije u cijelosti tužbeni zahtjev kao neosnovan uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u Zaključak broj 108 Zajedničkog povjerenstva za tumačenje kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (str. 6 spisa), Zaključak broj 115 istog povjerenstva sa sjednice održane 30. siječnja 2023. (str. 30 spisa), obračunske isprave za isplatu plaća (str. 40-177 spisa), evidenciju o prisutnosti na radu (str. 178-257 spisa), proveo dokaz saslušanjem tužitelja kao parnične strane (str. 258-259 spisa), proveo financijsko vještačenje po vještaku Petri Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o. (str. 275-301 spisa i str. 319-323 spisa), te je izvršen uvid u ostalu dokumentaciju i sudsku praksu koja prileži spisu.

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka primjenom članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje u tekstu: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

5. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja kao radnika tuženika za isplatom razlike plaće s osnova rada duljeg od formalno propisanog radnog vremena i to za rad u turnusu, koje temelji na činjenici ranijeg dolaska na posao radi primopredaje službe od 30 minuta prije početka rada u utuženom razdoblju od siječnja 2020. do siječnja 2025.

6. Nesporno je između stranaka da je tužitelj u utuženom razdoblju bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu vozača u djelatnosti hitne medicine.

7. Između stranaka u ovom je predmetu sporna pravna osnova tj. ostvaruje li tužitelj pravo na isplatu razlike plaće za 30 minuta rada prije početka smjene, kao i činjenica da li se takav rad smatra prekovremenim radom zbog kojeg tužitelj ostvaruje pravo na dodatak na plaću. Isto tako, među strankama je sporna i visina tužbenog zahtjeva.

8. U odnosu na način organizacije rada kod tuženika i obvezu dolaska tužitelja pola sata prije početka smjene radi pripreme za rad, izveden je dokaz saslušanjem tužitelja Dubravka Frigan kao parnične strane.

9. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je njegov rad u utuženom razdoblju bio organiziran na način da je radio u smjenama u trajanju od 12 sati, i to u ciklusu 12-24-12-48. Rad u smjeni traje od 7 sati do 19 sati, od 8 sati do 20 sati i od 9 sati do 21 sat. Po dolasku na posao, tužitelj je naveo da se prijavljuje kod portira gdje se nalazi nalog i ključ, a on upisuje i vrijeme njegovog dolaska na posao. Tužitelj je u svom iskazu naveo da poslovi primopredaje službe obuhvaćaju dolazak na posao, preuzimanje ključeva i naloga, spuštanje, presvlačenje i traženje vozila koje može biti na tri etaže. Nakon toga, tehničar i on stavljaju stvari u vozilo, a u slučaju nedostatka kisika, tužitelj je

naveo da se on tada zajedno s tehničarem spušta u prizemlje radi stavljanja nove boce s kisikom. Kako bi obavio sve ove navedene radnje i kako bi bili spremni za započinjanje smjene, tužitelj je izjavio da mora doći na posao minimalno 30 minuta ranije. Na taj način posao je organiziran već dvadeset i dvije godine. Povodom upita punomoćnika tuženika da li ima izričit pisani zahtjev poslodavca za prekovremeni rad tužitelj je odgovorio da nema. Na daljnji upit punomoćnika tuženika o postojanju izvanrednih okolnosti ili više sile u konkretnom slučaju za obavljanje ovih poslova tužitelj je odgovorio da je praksa takva da se treba doći ranije kako bi se ovi poslovi obavili i kako bi vozilo bilo spremno. Isto tako, tužitelj je izjavio, povodom upita punomoćnika tuženika, da nije podnosio prigovore poslodavcu na isplatne liste u smislu neevidentiranja prekovremenog rada. Zaključno, tužitelj je u svom iskazu naveo da bi on osobno bio odgovoran u slučaju da postoji potreba za hitnom intervencijom, a da vozilo nije spremno. Punomoćnik tuženika je prigovorio istinitosti iskaza tužitelja u dijelu koji je u suprotnosti s navodima tuženika te istaknuo kako iz iskaza tužitelja proizlazi da pripremne radnje o kojima je iskazivao ne spadaju pod pojam primopredaje službe u smislu odredbe članka 28. stavak 8. i stavak 9. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva, a niti da su ispunjene zakonske pretpostavke za prekovremeni rad te stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

10. Sud je u cijelosti ocijenio iskaz tužitelja kao vjerodostojan, budući da je iskazivao jasno i uvjerljivo te odgovara priležećoj dokumentaciji u spisu. Temeljem iskaza tužitelja sud je nesporno utvrdio da je tužitelj bio dužan doći na posao 30 minuta prije početka smjene radi obavljanja potrebnih pripremnih radnji, a sve kako bi vozilo hitne pomoći bilo spremno za rad u predviđeno vrijeme. Iz iskaza tužitelja jasno proizlazi da mora doći ranije radi obavljanja navedenih poslova, neovisno o tome što ne postoji nikakav pisani nalog poslodavca budući da takva praksa postoji kod tuženika već dugi niz godina.

U odnosu na prigovor punomoćnika tuženika na dio iskaza tužitelja sud ističe da okolnost što tuženik smatra da se u konkretnom slučaju ne radi o primopredaji službe u smislu odredaba kolektivnog ugovora niti o prekovremenom radu, ne utječe na gore navedena utvrđenja.

11. Sud je prihvativši iskaze tužitelja utvrdio da je tužitelj u utuženom periodu radio u turnusima i da je tužitelj zbog potreba posla provodio na radu duže od formalno propisanih 12 sati po turnusu i to po svakom turnusu 30 minuta prije formalnog početka svakog turnusa.

12. U konkretnom slučaju, pitanje koje je relevantno za ovaj spor, je li tužitelj na opisani način radio prekovremeno, odnosno je li tih 30 minuta rada po turnusu prekovremeni rad i treba li poslodavac isplatiti dodatak na plaću tužitelju za izvršeni rad od 30 minuta po svakom turnusu, te da li kao prekovremeni rad ili rad u turnusu. U Odlukama Vrhovnog suda RH poslovni br. Revr-466/07-2 od 5. rujna 2007. i Revr-1668/12-2 od 26. travnja 2016., najviši sud u RH je zauzeo pravno shvaćanje da se vrijeme provedeno na radu dulje od formalno propisanog radnog vremena radi zaduženja i razduženja po obavljenom poslu ne može podvesti pod pojam prekovremenog rada, ali da se vrijeme provedeno na radu dulje od formalno propisanog radnog vremena može vrednovati odnosno honorirati po osnovi rada u smjenama i rada u turnusima. Naime, Vrhovni sud RH navodi u navedenim odlukama da je čl. 33. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine" br. 38/95, 54/95, 65/95, 17/01, 82/02, 114/03 i 30/04) propisano da u slučaju više sile, izvanrednog povećanja opsega posla i u drugim

slučajevima prijeke potrebe radnik mora na zahtjev poslodavca raditi duže od punog radnog vremena (prekovremeni rad), najviše 10 sati tjedno. Međutim, u konkretnom slučaju riječ je o stalnom (kontinuiranom) radu, odnosno situaciji u kojoj je tužitelj radio u utuženom razdoblju dulje od punog radnog vremena.

13. Slijedom tog pravnog stajališta proizlazi da se rad tužitelja u konkretnom slučaju ne može podvesti pod prekovremeni rad, ali da mu taj rad treba biti vrednovan i plaćen kao rad u turnusu/turnusima. Stoga, okolnost da li se pripremne radnje, koje tužitelj obavlja prije početka smjene, smatraju primopredajom službe u smislu članka 28. stavka 8. Kolektivnog ugovora nije od utjecaja za rješenje spora, već je za rješenje ovog spora relevantno da zbog takve organizacije rada tužiteljevo radno vrijeme traje dulje od formalno propisanog redovnog radnog vremena. Naime, provedenim dokazima je utvrđeno da je tužitelj radeći u turnusima zbog redovnih radnih zadaća i potreba službe, a sukladno praksi i organizaciji rada kod tuženika morao doći na radno mjesto 30 min prije početka službenog radnog vremena (obavljanje pripremnih radnji kako bi vozilo hitne pomoći bilo spremno za rad) i da se radilo o načinu rada koji je bio stalan (kontinuiran) u utuženom razdoblju.

14. Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj: 29/18, 16/19, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20, 3/23, 68/23, 35/24 dalje: Kolektivni ugovor), propisano je da plaću radnika čini osnovna plaća i dodaci na osnovu plaću (čl. 45. st. 1.), a stavkom 2. istog članka propisano je da osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža. Stavkom 3. navedenog članka propisano je da su dodaci na osnovnu plaću: stimulacija, dodaci za posebne uvjete za rada, dodaci i uvećanja plaća.

Nadalje, odredbom članka 49. stavak 1. Kolektivnog ugovora propisano je da se osnovna plaća uvećava za rad noću 40%, za rad subotom 25%, za rad nedjeljom 35%, za prekovremeni rad 50%, te za rad u drugoj smjeni 10%, ako radnik radi u smjenskom radu ili u turnusima. Prema st. 5. istog članka radom u turnusu smatra se rad radnika prema utvrđenom rasporedu radnog vremena poslodavca koji radnik obavlja naizmjenično tijekom tjedna ili mjeseca po 12 sati dnevno u ciklusima 12-24-12-48.

15. Iako se vrijeme provedeno na radu 30 min prije službenog početka turnusa ne može podvesti pod pojam prekovremenog rada, takvo vrijeme provedeno na radu dulje od formalno propisanog radnog vremena može se, slijedom naprijed navedenog vrednovati tužitelju na temelju naprijed navedenih odredbi Kolektivnog ugovora. Bez obzira što je tužitelj u tužbi potraživao isplatu dodatka za prekovremeni rad, budući da iz činjeničnog supstrata tužbe proizlazi da tužitelj traži razliku plaće zbog vremena provedenog na radu dulje od formalno propisanog radnog vremena, tužitelj ima pravo na razliku plaće po osnovi rada u turnusu. Provedenim dokazima je nedvojbeno utvrđeno da je tužitelj dolazio na posao uvijek 30 minuta prije početka svakog rada u turnusu, da mu taj rad poslodavac nije platio, a da tužitelj ima pravo na naknadu za taj rad i to po osnovi rada u turnusu. Stoga je pravno osnovan zahtjev tužitelja da mu tuženik kao poslodavac plati naknadu za tako obavljeni rad, odnosno da mu isplati razliku plaće za obavljeni rad.

16. Radi utvrđivanja visine potraživanja, sud je proveo financijsko vještačenje po vještakinji Petri Blašković, iz Centra za financijska vještačenja d.o.o. sa zadatkom da

tijekom utuženog razdoblja utvrdi za svaki mjesec broj odrađenih sati koje je tužitelj odradio svaki puta kada je pristupio na radno mjesto cca 30 minuta prije redovnog početka njegovog radnog vremena koje je bilo organizirano u turnusima (12 sati u ciklusima 12-24-12-48), te tako utvrđene odrađene, a neisplaćene sate izračuna po cijeni sata redovnog rada uvećano za dodatke na plaću i uvećanja plaća propisana odredbama Kolektivnog ugovora, izuzev uvećanja na plaću za prekovremeni rad u bruto iznosu. Sudska vještakinja je u svom nalazu i mišljenju od 19. ožujka 2026. temeljem dokumentacije koju je pregledala, a to su obračunske liste plaća tužitelja i evidencije o radnom vremenu utvrdila broj dana primopredaje u pojedinom mjesecu te izvršila obračun naknade za primopredaju službe na mjesečnoj osnovi, a polazište za izračun je vrijednost osnovne plaće. Iz mišljenja vještaka proizlazi da za razdoblje od 1. siječnja 2020. do 31. siječnja 2025.:

- pod pretpostavkom da sud zauzme stav da tužitelju pripada pravo potraživanja po osnovi primopredaje službe, odnosno da je tužitelj nakon kraja svakog radnog dana ostao raditi 30 minuta dulje, visina potraživanja po osnovi primopredaje službe iznosi 3.432,28 eura,
- manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad iznosi 555,79 eura, pa stoga ukupna visina potraživanja tužitelja iznosi 3.988,07 eura, dok su pojedini mjesečni iznosi vidljivi iz Tabele na str. 8. i 9. Nalaza.

17. Tuženik je prigovorio Nalazu i mišljenju financijskog vještaka podneskom od 30. ožujka 2026. u kojem u bitnom navodi da vještak u ovom slučaju prelazi okvire zadatka te obračunava i dodatke za prekovremeni rad, što je potpuno pogrešno. Naime, prema odredbi čl. 28. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena što nedvojbeno ukazuje da se primopredaja službe obavlja unutar radnog vremena. Tuženik također ističe da iz navedenog slijedi da se u konkretnom slučaju ne radi ni o kakvom obavljanju prekovremenog rada, kako to pogrešno tvrdi tužitelj, te da je vještak potpuno pogrešno obračunavao dodatke za prekovremeni rad. Nadalje, tuženik se ponovno poziva na Zaključak broj 115 Zajedničkog povjerenstva iz kojeg jasno proizlazi da pripremne radnje koje se obavljaju prilikom preuzimanja službe od strane tima sanitetskog prijevoza ne spadaju u pojam primopredaje u smislu čl. 28 st. 8. i 9. Kolektivnog ugovora te stoga niti po tom osnovu ne postoji pravo tužitelja na isplatu bilo kakve naknade.

18. Tužitelj je također imao primjedbe i prigovor na nalaz i mišljenje vještaka u kojem navodi da opreza radi skreće pažnju sudu kako je vještak izračunavao predmetni iznos kada bi se uzimalo u obzir da je tužitelj ostajao 30 minuta dulje, dok iz stanja spisa proizlazi kako je tužitelj dolazio 30 minuta prije evidentiranog radnog vremena, a tako je i dan zadatak vještaku. Stoga tužitelj predlaže sudu pozvati vještaka da se očituje da li bi postojala razlika u izračunu da je u obzir uzeo da je tužitelj dolazio na radno mjesto 30 minuta prije nego što je evidentirano u evidencijama (vještak je u obzir uzeo da je radnik ostajao dulje), a ako bi postojala razlika, da istu izračuna, odnosno, da izradi dopunu nalaza i mišljenja.

19. Na prigovore tuženika i tužitelja vještakinja se očitovala podneskom od 14. kolovoza 2026. U odnosu na prigovor tužitelja kojim isti navodi kako je potrebno uzeti u obzir okolnost da je tužitelj dolazio na radno mjesto 30 minuta prije evidentiranog početka radnog vremena, vještakinja ističe da je prilikom izračuna uzela u obzir 30

minuta rada izvan evidentiranog radnog vremena, međutim omaškom je navedeno vrijeme tretirano kao vrijeme nakon završetka evidentiranog radnog vremena, umjesto prije redovnog početka radnog vremena. Stoga, vještakinja ističe da ostaje pri utvrđenom broju sati u inicijalnom nalazu i mišljenju, ali je naknadnom kontrolom utvrđeno da je došlo do omaške u izračunu na način da je vještak navedene sate obračunao primjenom uvećanja za prekovremeni rad. Slijedom navedenog, vještak je dostavio novi izračun prema zadatku suda u kojem je u Tabeli 1. iskazano potraživanje po osnovi neobračunatih i neisplaćenih sati rada u ukupnom iznosu od 2.288,16 eura, dok su u Tabeli 2. iskazani manje obračunati iznosi naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad u ukupnom iznosu od 370,51 eura. Slijedom svega navedenog, vještak je naveo da ukupno potraživanje tužitelja iznosi 2.658,67 eura.

20. Sud je u cijelosti prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka budući je isti izrađen stručno, jasno i obrazloženo, te u skladu s pravilima struke. Sud je utvrdio kako je vještak dostavljanjem ispravljenog izračuna u potpunosti udovoljio zadatku suda. Sud ističe da su prigovori tuženika pravne prirode, te da tuženik nije osporavao matematički izračun već pravni osnov.

21. Tužitelj se tijekom postupka očitovao kako prihvaća ispravljeni obračun vještaka te je podneskom od 17. rujna 2026. uredio tužbeni zahtjev u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka.

22. Budući da je tužitelj postavio konačan tužbeni zahtjev u skladu s naprijed navedenim pravnim shvaćanjem Vrhovnog suda RH, ovaj sud je prihvatio takav konačan tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao osnovan jer smatra da tužitelju za 30 minuta rada koje je odradio duže od svakog pojedinog turnusa tuženik treba platiti sa dodacima ovisno o tome je li rad odrađen subotom, nedjeljom, blagdanom i neradnim danom utvrđenim zakonom, kao i za rad u turnusu.

Stoga je odlučeno kao pod točkom I izreke presude.

23. Na dosuđene mjesečne iznose razlike plaće, tužitelju su dosuđene zakonske zatezne kamate tekuće od šesnaestog u svakom pojedinom mjesecu za protekli mjesec do isplate, sukladno čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26 - dalje: ZOO) i čl. 92. st. 4. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23, dalje: ZR), izuzev zateznih kamata koje teku na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u zatraženoj bruto razlici plaće.

24. Odluka o zateznoj kamati temelji se na članku 29. stavak 1. ZOO-a, a odluka o visini zakonske zatezne kamate temelji se na članku 2. ZID ZOO ("Narodne novine" broj: 114/22 i 156/22), a teče od svakog 16.-og u mjesecu za prethodni mjesec do isplate sukladno odredbama Zakona o radu.

25. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP-a te su tužitelju priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23) prema vrijednosti predmeta spora.

25.1. Tako su tužitelju priznati troškovi zastupanja po punomoćniku i to: za sastav tužbe - 100 bodova po Tbr. 7/1, zastupanja na ročištima dana 22.5.2025., dana

17.9.2025. te dana 26.10.2026. – svako po 100 bodova po Tbr. 9/1, te sastav dva obrazložena podneska, i to podneska od 10.4.2026. i podneska od 17.9.2026. – svaki po 100 bodova po Tbr. 8/1, dakle ukupno 600 bodova što uz vrijednost boda od 2,00 eura (Tbr 54.) i uvećano za PDV od 25% iznosi ukupno 1.500,00 eura.

Tužitelj ima pravo i na trošak vještačenja u iznosu od 350,00 eura, obzirom je provođenje ovog dokaza bilo neophodno za ishod ove parnice. Slijedom navedenog na ime ukupnog parničnog troška valjalo je dosuditi tužitelju iznos od 1.850,00 eura sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate.

25.2. Valja reći i da tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 16.5.2026. kojim se očituje na navode iz odgovora na tužbu, budući da je isto bilo učinjeno bez prethodnog odobrenja suda prema odredbi čl. 299.a ZPP-a. Isto tako, tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 10.4.2026. kojim se očituje na prigovore tuženika u odnosu na nalaz i mišljenje vještaka budući da je predmetne navode mogao iznijeti i u ranijem podnesku od istog datuma za što mu je priznat trošak zastupanja. Također, tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 14.11.2025. kojim dostavlja sudu dokaz o uplati predujma za financijsko vještačenje, budući da navedeni podnesci prema stavu ovog suda nisu bili nužni za vođenje parnice u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a te bi priznavanje navedenih podnesaka u parnični trošak bilo suprotno načelu ekonomičnosti vođenja postupka.

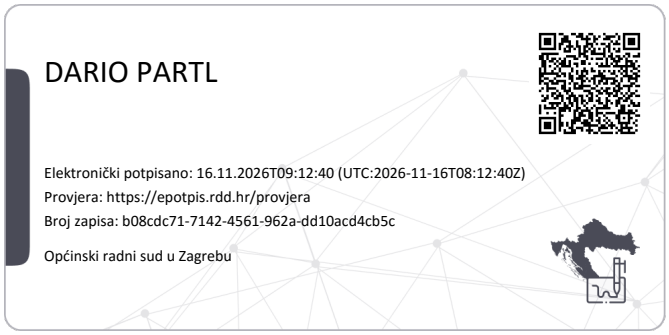
26. Na dosuđeni parnični trošak tužitelju je dosuđena zatezna kamata tekuća od presuđenja do isplate sukladno članku 151. st 3. ZPP-a u visini određenoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a.

Stoga je odlučeno kao pod točkom II izreke presude.

27. Slijedom svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 16. studenog 2026.

Sudac:
Dario Partl

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u pisanom obliku putem ovog suda u roku od petnaest dana, a o žalbi odlučuje nadležan županijski sud.

DNA:
1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30890-2a035**

Kontrolni broj: **0c3e3-8c764-10225**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.